

Daniels bok – etthundranittiotre

Uppenbarelsen av den yttersta tiden: Från Rysslands öde till Trumps återkomst och formandet av vilddjurets bild

Jeff Pippenger

2024-04-23

Inom en nära framtid kommer Ryssland att avsluta kriget i Ukraina med seger, och segern kommer att visa sig vara början till slutet för Putin och Ryssland. Precis som Gorbatsjov omorganiserade (perestrojka) sitt imperium och därefter flydde till Förenta nationerna, kommer det politiska Ryssland att föras in under Förenta nationernas auktoritet, medan det religiösa Ryssland kommer att bringas under påvedörets kontroll. Trump kommer att väljas år 2024 och segra över de globalistiska demokraterna och de bekännande republikanska globalisterna, och han kommer att ingå en allians med Förenta nationernas globalister i syfte att lösa följderna av Putins och Rysslands fall. Därefter kommer Tyrus sköka att träda emellan för Rysslands räkning.

I slaget vid Panium upprepas historien om det första av de tre slagen i vers fyrtio. I det första slaget, som representeras av Sovjetunionens sammanbrott år 1989, tjänade den förste av de sista åtta presidenterna som påvedörets ställföreträdande armé. Denne förste president var republikan, vilket signalerar att den siste också kommer att vara en republikansk president. Den förste presidenten var känd för sin retorik rörande järnridåns mur, vilken såsom ett profetiskt vägmärke föll när Berlinmuren föll den 9 november 1989. Den siste republikanske presidenten kommer att vara känd för sin retorik rörande muren vid Förenta staternas södra gräns, och det vägmärke som kommer att utmärka Trumps vittnesbörd om att bygga muren kommer att vara söndagslagen, där den symboliska ”muren mellan kyrka och stat” avlägsnas.

Den förste presidenten var en tidigare mediestjärna, känd för sin skarpa uttrycksförmåga och sin humor. Den siste presidenten är en tidigare mediestjärna, känd för sin skarpa uttrycksförmåga och sin humor. År 1989 markerade upplösningen av det imperium som var känt som Sovjetunionen, och den siste av de tre striderna i vers fyrtio representerar upplösningen av det imperium som är känt som Ryssland.

Slaget vid Panium är den tredje och sista striden i vers fyrtio, och den förebildades av den första striden. När den första striden var över erkände hela världen att den enda supermakten i världen var Förenta staterna. Detta världsherravälde kommer att upprepas vid den sista stridens avslutning, ty det är där som, trots den allians som bildades mellan Antiochos III och Filip av Makedonien, (Förenta staterna och Förenta nationerna), Förenta staterna (den falske profeten) kommer att upprättas som den främste kungen över de tio kungarna (draken – Förenta nationerna.)

De tre slagen i vers fyrtio bär ”Sanningens” signatur, ty det första representerar det sista, och det mellersta slaget representerar uppror. Den första och den sista segerrika ombudsarmén (Förenta staterna) segrar, men den andra ombudsarmén förlorar, och den andra ombudsarmén är nazismen, en världssymbol för uppror.

Donald Trumps tre politiska kampanjer bär ”Sanningens” signatur, ty han vinner valet i sin första och sista kampanj, men i den mellersta kampanjen besegras han genom ateismens vilddjur, som är drakmakten, återigen symbolen för det uppror som representeras av den trettonde bokstaven i det hebreiska alfabetet, vilken, när den sätts samman med den första och sista bokstaven, bildar det hebreiska ordet ”Sanning”.

Den elfte kapitlets tionde vers i Daniel identifierar ändens tid till år 1989, och den sextonde versen identifierar den snart kommande söndagslagen. Verserna tio till och med femton representerar den dolda historien i vers fyrtio, vilken är den del av Daniels bok som var förseglad intill de sista dagarna. När verserna tio till och med femton infogas (rad på rad) i den dolda historien i vers fyrtio, avförseglas den del av Daniel som hänför sig till de sista dagarna. Den delen avförseglas strax innan nådatiden avslutas för sabbatshållare vid den snart kommande söndagslagen. Den representerar därför det slutliga eller sjunde inseglet.

Och när han öppnade det sjunde sigillet, blev det tystnad i himlen omkring en halvtimme. Och jag såg de sju änglarna som stod inför Gud; och åt dem gavs sju basuner. Och en annan ängel kom och ställde sig vid altaret och hade ett gyllene rökelsekar; och åt honom gavs mycken rökelse, för att han skulle frambära den tillsammans med alla de heligas böner på det gyllene altaret som stod inför tronen. Och röken av rökelsen, som steg upp tillsammans med de heligas böner, steg ur ängeln hand upp inför Gud. Och ängeln tog rökelsekaret och fyllde det med eld från altaret och kastade den på jorden; och det blev röster och tordön och blixtar och en jordsbävning. Och de sju änglarna som hade de sju basunerna gjorde sig redo att blåsa. Uppenbarelseboken 8:1–6.

De sju änglarna med de sju basunerna representerar den verkställande domen som börjar vid söndagslagen i Förenta staterna, och de representerar den verkställande domen som börjar när Mikael träder upp och människans nådatid avslutas. Den första perioden, från söndagslagen tills Mikael träder upp, är Guds domar blandade med barmhärtighet, men därefter är de sju sista plågorna Guds domar som inte är blandade med barmhärtighet. Öppnandet av det sjunde sigillet är då de verkställande domarna förbereds, såsom det framställs genom de sju änglarna.

Daniel kapitel två och nio identifierar ”de heligas böner” som en bön om att förstå de händelser som är förbundna med Nebukadnessars dolda dröm om vilddjursbilden, samt den ånger och bekännelse som är förknippad med de ”sju tiderna” i tredje Mosebokens tjugosjätte kapitel. De böner som blandas med rökelsen i det ”gyllene rökelsekaret” och som steg upp inför Gud, bedes av dem som är kallade att höra till de etthundrafyrtiofyra tusen, vilka vid den tiden mottar den levande Gudens sigill, när eld från altaret kastas ned på jorden.

I Hesekiel kapitel nio suckar och ropar just dessa heliga över de styggelser som begås i landet och i församlingen, och medan de ger uttryck åt sin djupa bedrövelse över synden, sätter den sigillgivande ängeln ett märke på deras pannor. Liksom i Uppenbarelsebokens åttonde kapitel finns de domar som representeras av de förgörande änglarna där i bakgrunden och väntar på befallningen att beseglingen är fullbordad.

”Med ofelbar exakthet håller den Öändlige alltjämt räkenskap med alla folk. Medan hans barmhärtighet erbjuds genom kallelser till omvändelse, förblir denna räkenskap öppen; men när siffrorna når ett visst mått som Gud har fastställt, börjar hans vredes tjänst. Räkenskapen avslutas. Den gudomliga långmodigheten upphör. Det finns inte längre någon vädjan om barmhärtighet för deras räkning.

”Profeten, som blickade ned genom tidsåldrarna, hade denna tid framställd för sin syn. Nationerna i denna tidsålder har varit mottagare av nådegåvor utan motstycke. De yppersta av himlens välsignelser har givits dem, men ökad stolthet, girighet, avgudadyrkan, förakt för Gud och låg otacksamhet står skrivna dem till last. De håller hastigt på att avsluta sitt räkenskap med Gud.

”Men det som får mig att bäva är det faktum att de som har haft det största ljuset och de största förmånerna har blivit besmittade av den rådande ogudaktigheten. Påverkade av de orättfärdiga omkring dem har många, även bland dem som bekänner sanningen, blivit kalla och förs ned av ondskans starka ström. Det allmänna förakt som riktas mot sann gudsfruktan och helighet leder dem som inte står i nära förbindelse med Gud till att förlora sin vörndnad för hans lag. Om de följde ljuset och lydde sanningen av hjärtat, skulle denna heliga lag framstå som än mer dyrbar för dem när den så föraktas och åsidosätts. I samma mån som vanvörndnaden för Guds lag blir allt tydligare, blir skiljelinjen mellan dem som håller den och världen allt skarpare. Kärleken till de gudomliga föreskrifterna växer hos den ena klassen i samma mån som föraktet för dem tilltar hos den andra klassen.

”Krisen närmar sig hastigt. De snabbt stigande siffrorna visar att tiden för Guds hemsökelse snart är inne. Fastän han är obenägen att straffa, skall han ändå straffa, och det hastigt. De som vandrar i ljuset kommer att se tecknen på den annalkande faran; men de skall inte sitta stilla i lugn, likgiltig väntan på fördärvet och trösta sig med föreställningen att Gud skall skydda sitt folk på hemsökelsens dag. Långt därifrån. De bör inse att det är deras plikt att arbeta flitigt för att rädda andra, medan de med stark tro ser upp till Gud för hjälp. ’En rättfärdig mans verksamma bön förmår mycket.’”

Gudaktighetens surdeg har inte helt förlorat sin kraft. Vid den tid då församlingens fara och nedslagenhet är som störst, kommer den lilla skaran som står i ljuset att sucka och ropa över de styggelser som begås i landet. Men i synnerhet kommer deras böner att uppstiga för församlingens skull, eftersom dess medlemmar handlar efter världens sätt.

Dessa få trognas innerliga böner skall inte vara förgäves. När Herren träder fram såsom hämnare, skall Han också träda fram såsom beskyddare för alla dem som har bevarat tron i dess renhet och hållit sig obesmittade av världen. Det är i denna tid som Gud har lovat att ge upprättelse åt sina utvalda, som ropar till Honom dag och natt, fastän Han länge har fördrag med dem.

Befallningen är: ”Gå genom staden, genom Jerusalem, och sätt ett tecken på pannorna hos de män som suckar och ropar över alla de styggelser som begås därinne.” Dessa som suckade och ropade hade förkunnat livets ord; de hade tillrättaviserat, gett råd och vädjat. Några som hade vanärat Gud omvände sig och ödmjukade sina hjärtan inför Honom. Men Herrens härlighet

hade lämnat Israel; fastän många fortfarande fortsatte med religionens former, saknades Hans kraft och närvaro.” Testimonies, band 5, s. 208–210.

Verserna tio till femton bryter förseglingen över den dolda historien i vers fyrtio, och därigenom identifierar de samtidigt att förseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen nu fullbordas på dem som har uppfyllt villkoren i de böner som representeras av Daniel och de tre värdiga männen i kapitel två, och av Daniel i kapitel nio. Skillnaden mellan de två bönerna kan urskiljas som en bön om förståelse av profetians yttre händelser (Daniel två), och en bön om att förverkliga profetians inre erfarenhet (Daniel nio). En annan skillnad är att de heliga kollektivt söker förstå prövningens budskap om vilddjurets bild (Daniel två), men att de individuellt måste fullborda verket av fullständig omvändelse (Daniel nio). Deras böner måste vara i Hesekiel nio:s sammanhang, ty de måste sörja över synderna i landet och i församlingen.

”I den tid då hans vrede skall gå fram i domar, skall dessa ödmjuka, hängivna Kristi efterföljare skiljas från den övriga världen genom sin själs ångest, som kommer till uttryck i klagan och gråt, tillrättavisningar och varningar. Medan andra försöker kasta en mantel över det rådande onda och ursäkta den stora ogudaktighet som överallt råder, skall de som har nitälskan för Guds ära och kärlek till själarna inte tita för att vinna någons gunst. Deras rättfärdiga själar plågas dag efter dag av de orättfärdigas oheliga gärningar och tal. De är maktlösa att hejda den framrusande strömmen av missgärning, och därför är de uppfyllda av sorg och bävan. De sörjer inför Gud när de ser religionen föraktad i själva hemmen hos dem som har fått stort ljus. De klagar och ödmjukar sina själar därför att stolthet, girighet, själviskhet och bedrägeri av nästan varje slag finns i församlingen. Guds Ande, som manar till tillrättavisning, trampas under fötterna, medan Satans tjänare triumferar. Gud blir vanärad, sanningen görs om intet.

”Den skara som inte känner sorg över sitt eget andliga avfall och inte sörjer över andras synder, kommer att lämnas utan Guds sigill. Herren ger sina sändebud, männen med slaktvapen i sina händer, befallningen: ’Gån efter honom genom staden och slån; må ert öga inte skona, och haven ingen misskund: dräpen till fullo gamla och unga, både jungfrur och små barn och kvinnor; men kommen inte nära någon man som har märket på sig; och begynnen vid Min helgedom. Då började de med de gamla männen som var framför huset.’”

”Här ser vi att församlingen — Herrens helgedom — var den första som kände slaget av Guds vrede. De gamla männen, de åt vilka Gud hade gett stort ljus och som hade stått som väktare över folkets andliga intressen, hade svikit det förtroende som anförtrotts dem. De hade intagit den ståndpunkten att vi inte behöver vänta oss mirakler och den tydliga uppenbarelsen av Guds kraft såsom i forna dagar. Tiderna har förändrats. Dessa ord stärker deras otro, och de säger: Herren skall varken göra gott eller göra ont. Han är alltför barmhärtig för att hemsöka sitt folk med dom. Så är ’Frid och trygghet’ ropet från män som aldrig mer kommer att höja sin röst såsom en basun för att visa Guds folk deras överträdelser och Jakobs hus deras synder. Dessa stumma hundar som inte ville skälla är de som får känna den rättfärdiga hämnden från en förtörnad Gud. Män, unga kvinnor och små barn omkommer alla tillsammans.” Testimonies, band 5, 210, 211.

Vers ett och två i Daniel elva börjar vid ändens tid år 1989, liksom vers tio. Vers två för historien fram till Donald Trumps första mandatperiod och lämnar därefter en dold historia från den sjätte rikaste presidenten fram till det sjunde riket (Förenta nationerna), representerat av Alexander den store. Mellan Xerxes, den rike kungen i vers två, och Alexander den store fanns det åtta persiska kungar. Den dolda historien från vers två till vers tre representerar således åtta kungar. Från avslutningen av Trumps första mandatperiod fram till det sjunde riket i Bibelns profetia finns därför sammanlagt tio kungar, vilka sträcker sig över den dolda historien från vers två till tre i Daniel kapitel elva.

Talet tio är en symbol för en prövning, och den prövning som äger rum i just denna historia är vilddjurets bilds framväxt. Den sjätte rikaste presidenten sätter globalisterna i rörelse, med början i sin första kampanj år 2015, och därigenom markerar han början på en strid mellan de två vittnena i Uppenbarelseboken kapitel elva och ateismens drakvilddjur, en strid som inte upphör förrän vid söndagslagen i verserna sexton och fyrtioett. I detta krig var Donald Trump den förste presidenten att sätta draken i rörelse, och han är också den siste. Trump är jordvilddjurets siste president, och Trump skall bli den förste ledaren för det sjunde riket. Därigenom representerar Trump den förste och den siste av tio kungar, och tio representerar en prövning.

1776, 1789 och 1798 representerar tre historiska skeenden som fastställer att den åttonde presidenten är av de sju. 1776 representerar offentliggörandet av Självständighetsförklaringen och historien om den första och andra kontinentalkongressen. 1789 representerar en historisk period då konfederationsartiklarna utarbetades. Perioden började 1781 och avslutades med offentliggörandet av konstitutionen 1789. 1798 representerar offentliggörandet av Alien and Sedition Acts och början på jorddjuret som det sjätte riket i Bibelns profetia.

De kontinentala kongresserna är indelade i två profetiska perioder: den första kongressen och den sista kongressen. Den första kontinentala kongressen hade två presidenter, och Peyton Randolph var den förste presidenten. Den andra kontinentala kongressen hade sex presidenter. Peyton Randolph var den förste presidenten både för den första och även för den andra kontinentala kongressen. Under den första och den andra kontinentala kongressens historia fanns det sammanlagt åtta presidenter. Peyton Randolph var den förste presidenten både för den första och den andra kontinentala kongressen, en profetisk period under vilken det fanns åtta presidenter, men den förste presidenten i var och en av de två perioderna var samma person. Därför fanns det, även om det var åtta presidentperioder, i själva verket endast sju presidenter. Den förste presidenten var två gånger den förste presidenten bland sju personer som var presidenter, och Randolph representerar därför den åttonde, som var av de sju, och på två vittnens utsaga förebildar han den förste faktiske presidenten, som var George Washington.

Washington representeras av Randolph, och därför förmedlar Randolph, såsom en symbol för Washington, både de profetiska kännetecknen hos Randolph, den förste presidenten, och att Randolph var den åttonde, som var av de sju. Således var George Washington, såsom den förste presidenten och den förste överbefälhavaren, också profetiskt den åttonde och var av de sju, och Trump, såsom den siste presidenten, skall också vara den åttonde, det vill säga av de sju.

Den andre presidenten för den Andra kontinentalkongressen var John Hancock. Den Andra kontinentalkongressen avslutades 1781. Från 1781 till 1789 identifieras historien om konfederationsartiklarna. Perioden symboliseras av året 1789, då konstitutionen offentliggjordes. Under den perioden fanns det också åtta presidenter. Konfederationsartiklarna utgjorde den första konstitutionen, men konfederationsartiklarnas svaghet ledde till att de ersattes och till att konstitutionen ratificerades av tretton kolonier år 1789.

Under den perioden bestod de åtta presidenterna av sju presidenter som inte var presidenter i historien under den period som representeras av de två föregående kontinentalkongresserna, och en som var president under den första profetiska perioden. John Hancock tjänstgjorde både i den andra kontinentalkongressen och även under den period som representeras av konfederationsartiklarna. På den profetiska nivån fanns det endast sju män som var president under de två kontinentalkongresserna; således var John Hancock profetiskt en av de åtta under konfederationsartiklarnas period, men han var också en av de sju männen från den föregående perioden. Han var därför den åttonde, som var av de sju.

Den andra profetiska perioden, representerad av 1781 till 1789, hade liksom den första perioden en president (Hancock) som var den åttonde och av de sju, såsom Randolph var i den första profetiska perioden, representerad av 1776.

I båda perioderna med åtta presidenter framställs gåtan om att den åttonde är av de sju. Dessa två perioder vittnar om att den förste verkliga presidenten (Washington) också hade den profetiska gåtan knuten till sin symbolik, genom den förebildliga framställning som representeras av Randolph. Dessa tre vittnen hänför sig till Trump. Trump, sådan han framställs i verserna ett och två i kapitel elva, åskådliggörs endast genom sin första mandatperiod, som avslutades när det andra valet stals av vilddjuret från avgrunden.

Den historia som uppfyllde dessa verser innefattar en dold historia mellan den tidpunkt då den rikaste kungen (Xerxes) framträder och introduktionen av Alexander den store, vilket representerar söndagslagen, då de tio kungarna för en kort stund blir det sjunde riket. Mellan den rike kungen och de tio kungar som enas om att ge sitt sjunde rike åt påvedömet fanns det åtta kungar. Dessa åtta kungar, som utgör den dolda historien från vers två till vers tre, finner två vittnen i historien om åtta presidenter i 1776, 1789 och 1798.

Denna historia bär symboliken av tjugotvå år, vilket identifierar den som en historia om beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen när gudomlighet förenas med mänsklighet. Den bär också vittnesbördet om "Sanning", ty början markerar oberoende och slutet markerar undanröjandet av oberoende, medan tretton år efter 1776 ratificerade tretton kolonier konstitutionen. Den identifierar också två perioder av åtta kungar (presidenter), vilka båda innesluter gåtan om att den åttonde är av de sju.

Trump som den sjätte presidenten år 2016, och som den siste ledaren för det sjätte riket, representerar också den förste och den siste av tio på varandra följande kungar. Talet tio identifierar den histories prövningsprocess, och den prövning som föregår och avslutas vid söndagslagen är formandet av vilddjurets bild. Bilden i Nebukadnessars vilddjursdröm

representerar åtta riken, och gör därigenom vittnesbördet att vilddjurets bilds prövning representeras av talet ”åtta”.

I den prövande historien för Mackabéernas linje, som representerar linjen för det avfallna protestantismens horn och linjen för det avfallna republikanismens horn, representerat av Antiochos III, förenas linjerna och hornen till ett horn, vilket är en avbild av påvedömet. I samma historia återges Guds avbild fullständigt och bestående i dem som representeras som de etthundrafyrtiofyra tusen.

Den fördolda historien i vers fyrtio avtäcks inom den fördolda historien i vers två till och med vers tre, och i historien i verserna tio till femton. När Trump vid sin installation den 20 januari 2025 blir den åttonde presidenten, som är av de sju, markerar de åtta kungarna mellan Xerxes och Alexander den store ankomsten av vilddjurets bilds tillblivelse, och Trump representerar den förste och den siste av de tio efter varandra följande kungarna.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

Och jag såg i den högra handen på honom som satt på tronen en bokrulle, skriven invändigt och på baksidan, förseglad med sju sigill. Och jag såg en väldig ängel som med hög röst utropade: Vem är värdig att öppna bokrullen och bryta dess sigill? Och ingen i himlen, ej heller på jorden, ej heller under jorden, kunde öppna bokrullen eller se i den. Och jag grät bittert, därför att ingen befanns värdig att öppna och läsa bokrullen, inte heller att se i den. Och en av de äldste sade till mig: Gråt inte. Se, Lejonet av Juda stam, Davids rotskott, har segrat, så att han kan öppna bokrullen och bryta dess sju sigill. Och jag såg, och se, mitt för tronen och de fyra varelserna och mitt bland de äldste stod ett Lamm, såsom slaktat, med sju horn och sju ögon, vilka är Guds sju andar, utsända över hela jorden. Och han kom och tog bokrullen ur den högra handen på honom som satt på tronen. Och när han hade tagit bokrullen, föll de fyra varelserna och de tjugofyra äldste ner inför Lammet; var och en av dem hade harpor och gyllene skålar fulla av rökelse, vilka är de heligas böner. Och de sjöng en ny sång och sade: Du är värdig att ta bokrullen och öppna dess sigill, ty du blev slaktad och har med ditt blod återlöst oss åt Gud ur varje stam och språk och folk och nation. Och du har gjort oss till kungar och präster åt vår Gud, och vi skall regera på jorden. Uppenbarelseboken 5:1–10.